

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113221039
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113221039.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: METROPOLITEJ, s.r.o., so sídlom Rastislavova 12, Nitra, IČO: 36 544 019, zastúpený JUDr. Matej Valjent, advokát, Jesenského 232, Partizánske, proti odporcovi: PVS Patentverwertung, s.r.o., so sídlom Rastislavova 12, Lužianky, IČO: 36 735 051, zastúpený alianciadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 8/A, IČO: 36 679 771, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 12C/210/2013-133 zo dňa 16. decembra 2013, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 315,43 eura, predstavujúcu trovy právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu odporcu: alianciadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Vlčkova X/A, Bratislava, na č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia p o t v r d z u j e .

Odporcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa konanie (vo veci v plnom rozsahu) zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 315,43 eura a súčasne navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 92,87 eura, cestou Daňového úradu Nitra, so sídlom: Damborského 5, Nitra, po právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na obsah spisu a citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (OSP - zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov - § 96 ods. 1 až 3 a § 146 ods. 2) tým, že dňa 9.12.2013 mu bolo doručené podanie navrhovateľa, ktorý vzal svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť z dôvodu, že hnutelné veci, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 24.7.2012, ktorej neúčinnosti sa navrhovateľ domáhal v tomto konaní, a ku ktorým viazlo záložné právo podľa § 672 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb.), boli predmetom výkonu záložného práva, a časť pohľadávky bola týmto uspokojená. V ďalšom odôvodnení uviedol, že o trovách rozhodol v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta OSP majúca za to, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania (podal návrh napriek zabezpečeniu pohľadávku záložným právom, výkonom ktorého bola časť uspokojená) a zdôvodnil výšku priznaných advokátskych trov a uviedol, že nepriznal odporcovi náhradu trov konania za úkon právnej služby účasť na pojednávaní dňa 18.11.2013 tak ako si ho uplatnil vo výške 60,07 eura, ale len vo výške 1/4 úkonu, t.j. v sume 15,02 eura v zmysle § 14 ods. 5 písm. b) (vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), nakoľko pojednávanie bolo odročené bez prejednávania veci. O vrátení zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 99,50 eura rozhodol podľa ust. § 11 ods. 3,4 a 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, po jeho krátení o 6,63 eura, cestou príslušného daňového úradu.

Uvedené rozhodnutie včas podaným odvolaním napadol len navrhovateľ, a to len v časti vo výroku o trovách konania účastníkov, domáhajúci sa jeho zmeny tak, aby žiaden z účastníkov nemal právo na

náhradu trov konania, alebo aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že späťvzatie návrhu v celom rozsahu učinil pred prvým pojednávaním vo veci samej, pričom o trovách konania navrhoval rozhodnúť podľa poslednej vety ustanovenia § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Návrh na začatie konania podal dôvodne, a preto mal sám nárok na náhradu trov konania v súlade s ustanovením vety druhej ust. § 146 ods. 2 OSP, avšak náhradu si neuplatnil. Je nepochybné, že odporca po podaní návrhu na začatie konania sám dobrovoľne umožnil mu realizovať záložné právo, a teda, že žaloba bola podaná dôvodne. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva skutočnosť, že by sa prvostupňový súd dôsledne zaoberal a presvedčivo odôvodnil závery, ku ktorým dospel, a preto so zreteľom na ním označené ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku a označené rozhodnutia Ústavného súdu SR, porušil jeho právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie o trovách konania je uvedené len dvoma vetami a v podstate len odkazom na príslušnú právnu normu, čo nemá oporu v zákonnej požiadavke riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Ešte pred podaním žaloby, a to dňa 03.06.2013 zaslal odporcovi oznámenie o začatí výkonu záložného práva a výzvu na vydanie vecí, podliehajúcich výkonu záložného práva, na ktorú výzvu odporca žiadnym spôsobom nereagoval a porušil svoju povinnosť, vyplývajúcu z ust. § 151m ods. 4 Občianskeho zákonníka, a to vydať mu veci a poskytnúť potrebnú súčinnosť k výkonu záložného práva. Z uvedeného dôvodu preto dňa 19.06.2013 pristúpil k podaniu žaloby, pričom je nepochybné, že odporca si uvedené povinnosti splnil až po podaní žaloby, vydaním mu zálohu až v mesiaci september 2013, a teda nepochybne po začatí konania. Prvostupňový súd teda dôsledne neskúmal, ktoré ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku je na mieste použiť a nezaoberal sa podrobnejšie ani dôvodmi, ktoré ho viedli k aplikácii ust. § 146 ods. 2 prvá veta OSP. S prihliadnutím na správanie sa účastníkov konania pred a aj počas občianskeho súdneho konania, je na mieste rozhodnutie o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, a to z dôvodu podľa ust. § 150 ods. 1 a 2 OSP. Práve tieto dôvody, hodné osobitného zreteľa vyplývajú zo správania odporcu. K záveru, či žaloba bola podaná dôvodne, je možné dôjsť až prejednaním veci a meritorným rozhodnutím. Čo sa týka uplatnenia odporcu na náhradu trov konania za účasť na pojednávaní dňa 18.11.2013 a s tým súvisiace náklady, tento úkon bol z jeho strany vykonaný neehospodárne, nakoľko dňa 15.11.2013 bol o späťvzati žaloby informovaný formou e-mailu tak odporca, ako aj jeho právny zástupca, a preto nebol žiadny dôvod na to, aby sa pojednávania zúčastnili. K podanému odvolaniu navrhovateľ pripojil svoju e-mailovú komunikáciu s odporcom. Výšku (výpočet) trov odvolaním nespochybnil, okrem účelnosti trov dňa 18.11.2013. Odvolacie trovy nežiadal.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozhodnutie súdu prvého stupňa v plnom rozsahu potvrdiť. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, pričom dňa 13.11.2013 mu bola doručená písomná správa o výkone záložného práva k hnutelným veciam, ktorá potvrdzuje odôvodnenie konajúceho súdu. Konajúci súd sa v rozhodnutí správne vysporiadal s otázkou oprávnenosti priznania trov konania. Jasne a zreteľne deklaroval, na základe akých skutočností dospel k rozhodnutiu a právo žalobcu na spravodlivý proces v žiadnom smere porušené nebolo, ani popreté, pretože sám žalobca, bez jeho vedomia, pristúpil k výkonu záložného práva k hnutelným veciam, ktoré tvorili predmet žaloby a na základe protiprávneho, čiastočného uspokojenia svojej pohľadávky voči nemu vzal žalobu späť. Jeho zavinením sa konanie nezastavilo, preto má ako žalovaný účastník predmetného konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z procesného hľadiska platí, že ak zastavenie konania zavíni žalobca a žalobu nevzal späť v dôsledku správania sa žalovaného, je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Je zavádzajúce tvrdenie, že on dobrovoľne a sám umožnil žalobcovi realizovať záložné právo, on sám v žiadnom prípade dobrovoľne žalobcovi záloh nevydal. Práveže žalobca svojvoľne a bez jeho upovedomenia odniesol všetok hnutelný majetok, ktorý sa v septembri 2013 nachádzal v prenajatom priestore. Odvolacie trovy nežiadal.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania navrhovateľa a prihliadajúc i na prípadné vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti výroku o trovách konania účastníkov podľa ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Nakoľko sa odvolací súd plne stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na tieto aj ako na svoje len poukazuje a opakovať ich preto nebude (§ 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd len dodáva, že pri nezrušení termínu pojednávania súdom nebola účasť odporcu na pojednávaní ani po späťvzatí návrhu neúčelnou, že navrhovateľ nijak nepreukázal „dobrovoľné“ umožnenie realizácie jeho záložného práva a (hlavne) že predmetom sporu bolo určenie neúčinnosti právneho úkonu, čo medzi účastníkmi ostalo naďalej sporné (a nebolo odstránené konaním odporcu). Z procesného hľadiska preto zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, keďže nebolo preukázané späťvzatie dôvodne podanej žaloby pre správanie sa odporcu.

V odvolacom konaní úspešnému odporcovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že si svoje procesné právo na ňu neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.